

landet. Husk på, at det at tildele indfødsret ved lov jo er en begrænsning – og sådan har grundlovsfædrene tænkt det.

Den diskussion havde vi i dag i udvalget i forbindelse med modtagelsen af en deputation fra Rehabiliteringscenter for Torturofre – den diskussion skal jeg ikke referere – men den drejede sig om dette: Er det at tildele dansk indfødsret et terapeutisk middel, som man skal bruge over for folk med psykiske lidelser for at helbrede dem? Nej, det mener jeg ikke det er. Disse mennesker skal have den kærligste og bedste omsorg og behandling, de overhovedet kan få, men man kan altså leve fint og lykkeligt uden indfødsret.

En af mine bedste venner er indvandrer, jugoslav, og hun taler bedre dansk end nogen af os, der er til stede her. Hun deltager i de politiske debatter, og hun er utrolig belæst, også hvad angår dansk litteratur. Hun har ikke dansk indfødsret og ønsker ikke at have det. Hun deltager i de politiske debatter, men det med at sætte et kryds kan hun altså godt undvære. Værre er det ikke.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg studsede over, at hr. Jesper Langballe udråbte det til at være de sorteste dage i Folketinget, når det her lovforslag behandles og vedtages. Det underer mig lidt, for jeg forstår, at hr. Jesper Langballe holder indfødsretten og statsborgerskabet meget kært. Jeg synes jo egentlig, at det er en glædelig begivenhed, når folk ønsker at blive en del af det danske samfund på en sådan måde, at de opgiver deres hidtidige statsborgerskab til fordel for et dansk statsborgerskab. Derfor synes jeg egentlig, at hr. Jesper Langballe sammen med dem burde glæde sig over, at de nu regnes til det danske folk, frem for at stå og udråbe det til en sort dag, netop når man nu taler om, at indfødsret bør være et mål for integrationen, hvad jeg er meget enig med hr. Jesper Langballe i.

Men når det så er sagt, vil jeg gerne bore i det svar, som hr. Simon Emil Ammitzbøll fik for et øjeblik siden. Er det sådan at forstå, at det er Dansk Folkepartis holdning, at der, når vi diskuterer indfødsret bl.a. til folk, der er psykisk syge, skal tages særlige hensyn? Var det sådan, svaret til hr. Simon Emil Ammitzbøll skulle forstås? (*Jesper Langballe* (DF): Lige en gang til, det sidste). At der skal tages særligt hensyn i forbindelse med sagsbehandlingen, når det gælder ind-

fødsret til folk, der er psykisk syge? Det var sådan, jeg forstod svaret til hr. Simon Emil Ammitzbøll, altså eksemplet med barnet, der var retarderet.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Lige en kommentar til det første: Nej, jeg glæder mig heller ikke, hvis jeg får at vide, at nu er der en række mennesker, der har bestået den medicinske embedseksamen ved det medicinske fakultet uden at kende forskel på en lillefinger og en blindtarm. Det vil jeg overhovedet ikke glæde mig over. Og på det område starter man jo i øvrigt heller ikke med at uddele eksamensbeviset for derefter at sige: Nu skal du lære noget om det her og integreres i faget.

Kl. 16.05

Det, jeg siger om psykisk syge, og det gælder også fysisk syge, for der er for mig ikke forskel på psykisk og fysisk syge, er: Syge mennesker skal behandles så godt, som de overhovedet kan blive det. Sultne mennesker skal have mad. Tørstige mennesker skal have noget at drikke. Men hvad i alverden skal de have indfødsret for? Det har jeg svært ved at forstå.

Hvorfor skulle det være en borgerlig rettinghed, som sådan skal bruges til at hjælpe med at kurere folks sygdomme? Det synes jeg er begrebsforvirring. Det afgørende er for mig ikke, om de har udvist god vilje, det afgørende er alene, at de kan dansk.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det, som hr. Jesper Langballe svarede til hr. Simon Emil Ammitzbøll, var jo netop, at der i forbindelse med de sprogkrav, som Dansk Folkeparti ønsker at indføre, kunne tages hensyn bl.a. til folk, der havde en psykisk lidelse, hvis de var en del af en større familie osv.

Derfor må jeg bare gentage mit spørgsmål: Skulle det ikke forstås sådan, at også Dansk Folkeparti er opmærksom på, at selv hvis man fik lov til at indføre nye strenge krav, så ville der være personer, til hvem det kunne være relevant at tage særlige hensyn, herunder psykisk syge? Der kunne altså være nogle, som det af den ene eller anden årsag kunne være ganske fremmen- de at give dansk indfødsret, måske fordi resten af familien havde det, men som ikke kunne leve op til de høje krav, som hr. Jesper Langballe ønsker at stille, på grund af deres psykiske sygdom? Er det ikke et rimeligt hensyn at tage til